

РЕШЕНИЕ

№ 5441

гр. София, 14.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 30.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6504** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на Р. М. Ю., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , в [населено място], И., гражданин на И., срещу Решение № 19-ОК от 27.06.2022 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ), с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба рег. № УП-18992 от 10.06.2022 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Жалбоподателят поддържа, че административният орган е подхождал формалистично, не е изяснил фактите от значение за спора и необосновано не е възприел новоизтъкнатите от него обстоятелства, които касаели първоначалната му бежанска история, но свидетелствали, че заплахата за неговия живот и сигурност продължавали и към настоящия момент, което правело невъзможност връщането му в страната по произход И.. Извежда съображения за закрила от Позицията на В. относно завръщането в И.. Претендира се отмяна на акта и връщане на преписката за ново разглеждане.

Ответникът интервюиращ орган при ДАБ, чрез юрк. П., оспорва жалбата и поддържа становище за отхвърлянето ѝ.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

основателност на жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За първи път чуждият гражданин е подал молба за международна закрила рег. №УП-18992/02.09.2016 г. Личните данни са установени въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ.

Въз основа на молба вх.№ УП-8992/14.09.2016 г. на чужденеца за доброволно връщане в страната на произход е постановено Решение № 14158 от 27.12.2016 г. на заместник председателя на ДАБ, с което на основание чл.77, ал.3, вр. чл.15, ал.1, т.6 от ЗУБ е прекратено производството за предоставяне на международна закрила.

С Решение № 1285 от 28.02.2017 г. по адм.д. № 577/2017 г. на Административен съд София град, оставено в сила с Решение № 4629 от 11.04.2018 г. по адм.д.№ 7215/2017 г. на Върховния административен съд, III-то отделение, е отхвърлена жалбата на Р. М. Ю. срещу Решение № 14158 от 27.12.2016 г. на заместник председателя на ДАБ.

Чужденецът подал молба вх.№ УП-18992/18.11.2019 г. до председателя на ДАБ, в която посочил, че животът и сигурността в страната му на произход са застрашени, към която приложил Удостоверение № 2210513/15.02.2015 г. на полицейското ръководство в [населено място] – МВР, Република И., полицейско управление [населено място].

С Решение № 54-ОК/19.11.2019 г. на интервюиращ орган при ДАБ последващата молба вх.№ УП-18992/18.11.2019 г. е допусната до производство за предоставяне на международна закрила и регистрирана с вх.№ УП-18992/22.11.2019 г. Изготвени са регистрационен лист рег.№ УП-18992 от 22.11.2019 г., Е. дактилоскопна карта и на кандидата е връчена покана за интервю рег.№ УП-18992 от 22.11.2019 г.

На проведеното на 02.12.2019 г. интервю Р. М. Ю. заявил, че напуснал И. на 25.04.2015 г. в посока Турция, нелегално с всичките си роднини. Първо в България дошли трите деца от първия му брак - Ш., роден 1996 г., Р., родена 2001 г. и Б., роден 2004 г., а останалите останали в И.. След това дошли втората му съпруга – А. и две малолетни деца от втория брак – И. и Джихад. Кандидатът последен шошъл нелегално в България – през м.юни или юли 2016 г. – повреме на преврата в Турция. А. и децата й продължили за Германия, Ш. бил депортиран в И. и в България останал кандидатът с двете деца Р., родена 2001 г. и Б., роден 2004 г. Твърди, че той и цялото му семейство били заплашени преди да напуснат И.. Брат му Д. М. Ю., който работел като охрана на кмета на [населено място], му се обадил, че хората които са го заплашили са в затвора, поради което подал молбата от м.септември 2016 г. за доброволно връщане в И.. След това брат му отново му се обадил, че тази информация е лъжа, поради което кандидатът оттеглил молбата си от от м.септември 2016 г.

Относно приложеното Удостоверение № 2210513/15.02.2015 г. пояснява, че първата му съпруга починала през 2009 г., а през 2010 г. той се оженил повторно. Втората му съпруга А. била от малко градче Х., между [населено място] и [населено място], и поставила условие да отиде да живее при нея. През м.октомври 2014 г. Ислямска държава (ДАЕШ) нападнала [населено място] и превзела градчето и района. Един ден ходжата А. А. М. го извикал в джамията. Поискал да позволи двамата му сина да отидат да се бият за ДАЕШ, а дъщеря му да се омъжи за един от тях – А. Х.. Отказал с довод, че дъщеря му е само на 12 години. Впоследствие, през м.ноември 2014 г., в дома му дошли ходжата и А., който искал да се ожени за дъщеря му. Тогава тя дори не разбрала, че идват за нея. Поискал отсрочка, за да попита дъщеря си и братята си, но

започнал да мисли как ще избягат. През м.февруари 2015 г. подал жалба в полицейското управление в [населено място] – на 15 минути от [населено място], в който нямало власти. Удостоверението било получено от брат му, който го изпратил в [населено място] при приятел, който постоянно пътува до [населено място].

Посочва, че не е имал проблеми поради принадлежността си към етническата група на кюрдите, както и проблеми поради религиозна принадлежност на мюсюлманин – сунит. В родината си не е членувал в политическа партия, не е бил арестуван или осъждан.

На проведеното на 29.03.2019 г. интервю пред орган на ДАБ дъщерята Р. Р. М. заявява, че живеела с тримата си братя в къща в квартал на [населено място], докато баща ѝ живеел на друго място, с новото си семейство. Втората съпруга на баща му отказала да живеят заедно при нея По-големите ѝ братя Х. и Ш. оказвали физическо насилие срещу нея. Баща ѝ знаел за това, но не се намесвал. Напуснала страната си на произход, защото нямала никого там – майка ѝ починала преди 10 години, нямала баби. В България влязла нелегално на 27.07.2016 г. Не се чувствала добре в И., била много уморена от всички хора. Хората в К. не били добри и не обичали момичетата. Не заявява конкретна европейска държава като цел на пътуването, а искала закрила и хуманно отношение.

На проведеното на 25.06.2019 г. интервю пред орган на ДАБ синът Б. Р. М. заявява, че в родината си е живял само в [населено място], заедно с братята и сестра си Р., която присъствала на интервюто. Като причина за напускане на И. посочил, че след смъртта на майка му животът им станал много труден. След това нахлули от Ислямска държава и изпитвал страх от това – те убивали и обезглавявали хората. Искали да стигнат до Германия, където имало справедливост и нямало разделение между етносите (по допълнение от сестрата).

Постановено е Решение № 1806/29.07.2020 г. на председателя на ДАБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4, вр. чл.8, и чл.9 ЗУБ, е отказано предоставяне на международна закрила. Административният орган се е позовал на съществени противоречия в проведеното с кандидатата интервю и непоследователност в елементите на представената бежанска история. Налице били и сериозни противоречия с предоставените от децата Р. и Б. данни. В заключение е намерил молбата за закрила за недостоверна и неоснователна. Липсвали предпоставки за предоставяне на статут по чл.8, ал.1 ЗУБ като обоснован страх от преследване по визираните причини, нито молителят е имал персонални проблеми с официалните власти в И.. Изложени са съображения за липса на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1-3 ЗУБ.

С Решение № 6215 от 10.11.2020 г. по адм.д. № 7916/2020 г. на Административен съд София град, оставено в сила с Решение № 6277 от 26.05.2021 г. по адм.д.№ 933/2021 г. на Върховния административен съд, IV-то отделение, е отхвърлена жалбата на Р. М. Ю. срещу Решение № № 1806/29.07.2020 г. на председателя на ДАБ. Решаващият съд е възприел тезата на административния орган за противоречия и несъответствия в бежанската история на кандидатата, вкл. с интервютата на децата му от първия брак Р. и Б.. Относно Удостоверение № 2210513/15.02.2015 г. съдът е приел за нелогично представянето му пред ДАБ повече от 4 години след издаването му, което навеждало за изготвянето му за целите на административното производство от 2019г.

Чужденецът е сезирал ДАБ с трета по ред молба за закрила рег. № УП-18992 от 10.06.2022 г., към която приложил писмо № 27289 от 10.02.2022 г. на полицейски

център «Ш.» в [населено място] – МВР, И.. На молителя са връчени съобщение и указания рег. № УП-18992/10.06.2022 г. за възможността и срока, в който може да представи писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Постановено е оспореното в настоящето съдебно производство Решение № 19-ОК от 27.06.2022 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което последващата молба рег. № УП-18992 от 10.06.2022 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ.

Административният орган е приел, че мотивите, изложени в последващата молба, вече са разгледани, както при предходното административно производство за закрила, така и от съдебните инстанции, а чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства относно личното му положение или държавата му на произход. Относно актуалната ситуация в страната на произход органът се позовава на Справка вх.№МД-290 от 30.05.2022 г. на Дирекция «Международна дейност» при ДАБ-МС, в която не се открива информация за съществено влошаване във външно- и вътрешно-политическата обстановка в И..

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи: Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 05.07.2022 г., а жалбата срещу него е подадена на 08.07.2022 г. - в преклузивния 7-дневен срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното решение за недопускане на последващата молба е издадено на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ от компетентен административен орган съгласно Заповед № РД-05-784/09.12.2020 г. на председателя на ДАБ за определяне на П. Д. Л. за интервюиращ орган, в установената форма, при липса на данни за нарушение на процедурата и срока съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ. Правата на кандидата надлежно са охранени чрез съобщаването, че към последващата молба следва да представи писмени доказателства за новонастъпили обстоятелства, свързани с личното му положение или държавата му на произход, обективизирано в съобщение рег. № УП-18992 от 10.06.2022 г.

Молба за закрила рег. № УП-18992 от 10.06.2022 г. отговаря на определението за последваща молба по §1, т. 6 от ДР на ЗУБ като подадена, след като чужденецът има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и той не е напуснал територията на Република България. За тези случаи нормите на чл. 76а и сл. ЗУБ уреждат т.нар. производство по предварително разглеждане на молбите за закрила - преценка на тяхната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, според който подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава Шеста, раздел III – Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за закрила.

Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила, да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал.2 ЗУБ. Тази преценка е възложена с разпоредбата на чл. 76б, ал.1 ЗУБ на интервюиращ орган при ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на

писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска (т.1) или не я допуска (т.2) до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал.1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал.1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на В. и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал.1, т.8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, които процедурни гаранции в случая са спазени.

Аналогично на това чл. 33, ал. 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, пар.3 от Директива 2013/32/ЕС).

Правилно е становището на административния орган, че в производството по предварително разглеждане на последващата молба приложението на материалния закон се ограничава до следните предпоставки: 1.Наличие на нови обстоятелства; 2.Преценка на тяхната основателност въз основа на представени писмени доказателства и 3.Тяхната същественост относно личното положение на кандидата или относно държавата му на произход.

В конкретния случай, молителят е приложил към последващата си молба писмо № 27289 от 10.02.2022 г. на полицейски център «Ш.», полицейско ръководство [населено място] – МВР, И.. Според документа, пред полицейските органи се явил роднина на г-н Р. М., със запитване за предишната заплаха срещу него и децата му Р. Р. М. и Б. Р. М., който се интересувал дали лицата Д. Х. М., Х. А. А. и М. А. А., отправяли заплахи срещу него и семейството му през 2015 г., вече са арестувани. Според дадения в писмото отговор: «Ако г-н Р. М., гражданин на Република И., с граждански номер 0037143, се завърне в района, където е бил заплашен, не може да се гарантира безопасността на живота му, тъй като заплахата от горепосочените лица продължава да съществува, защото същите са на свобода и не са открити».

Според приложено към предходната молба за закрила Удостоверение № 2210513 от 15.02.2015 г. на полицейското ръководство в [населено място] – МВР, Република И., [населено място], на 15.02.2015 г. Р. М., гражданин на И., с лична карта № 0037143, заедно с дъщеря си Р. Р., подали жалба, че Р. М. е заплашен с убийство. В жалбата било записано, че на 15.02.2015 г., в техния дом дошли лицата А. Х. и А. А. М. и

имама/ходжата на джамията, които искали да омъжат насилствено непълнолетната му дъщеря. След неговия отказ и несъгласие, го заплашили, че ще отвлекат момичето, а него ще го убият. Като свидетели в документа са посочени Д. Х. М., Х. А. А. и М. А. А..

Правилно е становището на административния орган, че недостоверността на предходно представения документ, издаден през 2015 г., е обсъдена, както при предходното административно производство за закрила, така и от съдебните инстанции, отхвърлили жалбата срещу административния акт, които обстоятелства са преклудирани от силата на пресъдено нещо на влезлия в сила акт, с който е приключило предходното производство.

Н. документ от 10.02.2022 г. потвърждава тезата за преднамерено снабдяване с документи за целите на производството по закрила, както и за несъответствия, които бламират достоверността на изнесената бежанска история. **Очевидно е** противоречието между съдържанието на двата документа – в документа от 2022 г. лицата Д. Х. М., Х. А. А. и М. А. А., са посочени като такива, които са отправяли заплахи срещу молителя, докато в този от 2015 г. същите лица са *свидетели*. В документа от 2015 г. не е записано, че заплахите са били отправени и спрямо непълнолетния син на жалбоподателя Б. Р. М., докато името на същия е «вписано» в писмото от 2022 г. очевидно с цел обосноваване на последващите молби за закрила на семейството. Обосновано административният орган е приел за нелогично в документа от 2022 г. да не бъде отбелязано името на лицето, което е поискало неговото издаване. Обясненията на жалбоподателя в тази връзка, са не само нелогични, но разкриват и допълнителни несъответствия, които са сигурно указание за недостоверния характер на бежанската история.

В съдебно заседание на 30.08.2022 г. молителят посочва, че брат му Д. М. Ю. се е снабдил с писмо № 27289 от 10.02.2022 г., а представеното в предишното производство доказателство било уредено от негови братовчеди. Брат му работил в съдебната палата в [населено място] и помолил свой познат да му издаде документа, без да знае, че в него следва да е посочено името му. В предходното производство кандидатът пояснил, че брат му Д. М. Ю. работи като охрана на кмета на [населено място] и е отишъл в [населено място], за да извади документа от 2015 г.

Изложените несъответствия между съдържанието на двата документа от 2015 г. и 2022 г., както и противоречията в обясненията на молителя с начина на снабдяването си с тях са указание, че документите са недостоверни – обстоятелство, прието със сила на пресъдено нещо по отношение на документа от 2015 г., и доказано в настоящето производство по чл.76а-чл.76в ЗУБ по отношение на новопредставения документ от 2022 г. Представянето на различни версии на бежанската история на кандидата бламира нейната достоверност. Ето защо и като е достигнал до извод за наличие на основание по чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ административният орган е постановил обжалваното решение при правилно приложение на материалния закон. Не са налице предпоставките за допускане до общо производство за закрила на последващата молба вх.№ УП-18992 от 10.06.2022 г. на Р. М. Ю., тъй като не се установява по категоричен и несъмнен начин достоверността на новопредставения документ от 2022 г. От друга страна, удостоверените с него обстоятелства не са нови по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ. Напротив, същите са обсъдени в предходното производство за закрила, поради което в настоящето са преклудирани. Нещо повече, несъответствията между изявленията на кандидата в предходното производство и тези, представени пред настоящия съдебен

състав, потвърждават тезата за недостоверност на бежанската история.

Правилно е становището на ответника за липса на нови обстоятелства от съществено значение относно държавата по произход, които да увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, вкл. по смисъла на чл.15. Според официалния източник Country G.: I.; C. analysis and guidance note (E. Opinion or Position, E.), изготвен през м.юни 2022 г. от EUAA – E. U. A. for A. (formerly: E. A. Support O., EASO) Губернаторство Д. е разделено на шест „управленски“ територии: Д., С., З., А., Ш. и А.. Окръзите А. и Ш. са части от губернаторството Н., поради което ситуацията със сигурността в областите А. и Ш. се оценява в губернаторство Н..

Д. е губернаторството с най-голям брой инциденти, свързани със сигурността. През референтния период ACLED докладва общо 1702 инцидента със сигурността (средно 26,1 инцидента със сигурността на седмица) в периода от август 2020 г. до октомври 2021 г., от които 1314 са кодирани като дистанционно насилие/експлозии, 380 като битки и 8 като насилие срещу цивилни. Инцидентите със сигурността се случваха главно в районите **А. и З.** През референтния период У. регистрира общо 32 цивилни жертви (9 смъртни случая и 23 ранени) в гореспоменатите инциденти, свързани с въоръжен конфликт. По-конкретно, 4 жертви са докладвани през 2020 г. и 28 жертви от 1 януари до 31 октомври 2021 г. В сравнение с официалните данни за населението в провинцията, това представлява 2 цивилни жертви на 100 000 жители за пълния референтен период. Към 30 септември 2021 г. 249 513 вътрешно разселени лица са регистрирани в Д., вторият най-голям брой сред провинциите на И., като мнозинството произхожда от Н.. През референтния период не са докладвани вътрешно разселени лица, произхождащи от провинция Д. в други части на страната.

Разглеждайки индикаторите, може да се заключи, че „самото присъствие“ в района **не би било достатъчно**, за да се установи реален риск от сериозна вреда съгласно член 15, буква в) от Квалификационната директива **в областите А. и З. (от където не произхожда кандидатът)**. Въпреки това безразборното насилие достига високо ниво и съответно е необходимо по-ниско ниво на отделни елементи, за да се покажат сериозни основания да се смята, че цивилно лице, върнато на територията, ще бъде изправено пред реален риск от сериозно увреждане по смисъла на член 15, буква в) от Квалификационната директива (в областите А. и З. – добавка моя). Като се разгледат показателите, може да се заключи, че *в останалата част на провинция Д.* като цяло *няма реален риск* цивилно лице да бъде лично засегнато по смисъла на член 15, буква в) от Квалификационната директива.

Според същия източник Губернаторство Н. (или Н.) се намира в северен и северозападен И.. Граничи със С. и провинциите Д., Е., С. ал-Д. и А.. Губернаторството е разделено на девет области: М. (също столица), Тел К., Ш., А., Т. А., С., Б., ал-Х. и Х.. Окръзите **А. и северен Ш.** се администрират от KRG (K. R. G.) от 1991 г. насам. Н. е една от най-етнически разнообразните провинции на И.. Сунитските араби съставляват мнозинството, но други групи също споделят власт и влияние. През юни 2014 г. ИДИЛ превзема контрола над М., което довежда до масово разселване в провинцията на повече от един милион лица. Битката за освобождаване на М. започва през октомври 2016 г., продължава девет месеца и причинява огромно разрушение на града. През 2017 г. ИДИЛ е обявена за победена от министър-председателя Х. ел А.. Оттогава ИДИЛ води партизанска война на ниско ниво. Като реакция на нарастващия брой атаки, извършвани от ИДИЛ, са проведени

военни кампании, оказващи натиск върху ИДИЛ и довели до арестите на видни лидери. Броят на атаките намалява през втората половина на 2020 г., като отново се увеличава по време на лятната офанзива през 2021 г., но числата остават относително ниски. Местната полиция се грижи за поддържане на сигурността в района, докато федералната полиция и граничната охрана са разположени в покрайнините.

През референтния период А. С. Location & Е. Data

(ACLEED) докладва общо 281 инцидента със сигурността (средно 4,3 инцидента със сигурността на седмица) в N., от които 204 инцидента са кодирани като дистанционно насилие/експлозии, 445 като битки и 33 като насилие срещу цивилни. U. (39) регистрира 51 инцидента, свързани с въоръжен конфликт, 15 от 1 август до 31 декември 2020 г. и 36 от 1 януари до 31 октомври 2021 г. (средно 0,8 инцидента със сигурността на седмица за целия референтен период.

По-голямата част от инцидентите със сигурността са станали в района на M.. През отчетния период U. регистрира общо 103 цивилни жертви (27 смъртни случая и 76 ранени) в гореспоменатите инциденти, свързани с въоръжени конфликти. По-точно 36 жертви са докладвани през 2020 г. и 67 жертви от 1 януари до 31 октомври 2021 г. В сравнение с официалните данни за населението в провинцията, това представлява 3 цивилни жертви на 100 000 жители за пълния референтен период. Към септември 2021 г. 256 034 вътрешно разселени лица са били регистрирани в N., като по-голямата част от тях са били разселени в провинцията. Най-големият брой вътрешно разселени лица в страната произхождат от H.. С 1 922 496 завърнали се лица, H. има най-големия брой завърнали се лица към септември 2021 г.

Разглеждайки показателите, може да се заключи, че безразборното насилие се извършва в провинция H., но не на високо ниво. Съответно се изисква по-високо ниво на отделни елементи, за да се покажат съществени основания да се смята, че цивилно лице, върнато на територията, би било изправено пред реален риск от сериозно увреждане по смисъла на член 15, буква в) от Квалификационната директива.

По отношение на жалбоподателя не се установяват лични елементи на заплахата по смисъла на чл.9, ал.1, т.1-3 ЗУБ - реална опасност от тежки посегателства, като:

1. смъртно наказание или екзекуция, или
2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или
3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Съобразно цитираната официална информация относно страната на произход в останалата част на провинция D. (извън областите A. и Z., както и в провинция H. като цяло няма реален риск цивилно лице да бъде лично засегнато по смисъла на член 15, буква в) от Квалификационната директива.

По изложените съображения се налага извод, че процедурата по предварително разглеждане допустимостта на подадената от P. M. Ю. последваща молба рег.№ УП-18992 от 10.06.2022 г. е проведена според приложимите за нея национални и съюзни процесуални правила, при съблюдаване на основните им принципи и гаранции. С нея чужденецът не да предоставя каквито и да е нови елементи относно личното си положение или страната си на произход. Като такава тя е лишена от предмет и е недопустима по чл. 13, ал.2 ЗУБ. Ново производство за предоставянето на международна закрила по нея не може да се образува, поради което с нейното недопускане до разглеждане по същество законът не е бил нарушен от страна на интервюиращия орган на ДАБ. След извършената проверка по чл. 168, ал.1 АПК

съдът приема оспореното по делото Решение № 19-ОК от 27.06.2022 г. на интервюиращ орган при ДАБ е законосъобразно, а жалбата срещу него е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Разноски по делото не се претендират от страните, поради което съдът не се произнася по дължимостта им. Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. М. Ю., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , в [населено място], И., гражданин на И., срещу Решение № 19-ОК от 27.06.2022 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба рег. № УП-18992 от 10.06.2022 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: